

Svatý František z Assisi zemřel v sobotu večer 3. října roku 1226 v milované kapli Porciunkule.

Když cítil, že se blíží jeho poslední hodina, nechal si zavolat všechny své spolubratry, aby se s nimi rozloučil. V hlubokém dojetí jim odpustil všechna provinění a s otcovskou láskou jim udělil své poslední požehnání. Poté požádal, aby mu předčítali z Janova evangelia o Ježíšově utrpení a mytí nohou učedníkům.

Na znamení absolutní chudoby a pokory si přál být položen na holou hlínu a svlečen z roucha. I v těchto posledních chvílích odmítal naříkat a místo toho se svými druhy zpíval chvály Bohu. Do svého slavného *Chvalozpěvu stvoření* vložil novou sloku, ve které s láskou přivítal svou „sestru Smrt“.

Nakonec se modlil slovy žalmu a prosil Boha, aby vyvedl jeho duši ze žaláře těla. Ve věku pouhých 45 let jeho duše pokojně odešla z tohoto světa do věčné Boží slávy. Ve stejný okamžik se podle legend slétla nad střechu Porciunkule hejna skřivanů, kteří svým zpěvem oslavili Františkův přechod do nebe.

Modlitba papeže Lva XIV. k sv. Františkovi

Svatý Františku, náš bratře, ty, který jsi před osmi sty lety šel vstříc sestře smrti jako smířený člověk, přimlouvej se za nás u Pána.

Ty, který jsi v Ukřižovaném u svatého Damiána našel pravý pokoj, nauč nás hledat v něm pramen veškerého smíření, jež boří všechny zdi.

Ty, který jsi neozbrojený překročil hranice války a neporozumění, dej nám odvahu stavět mosty tam, kde svět staví hranice.

V této době, sužované konflikty a rozdělením, pros, abychom se stávali tvůrci pokoje: neozbrojenými a odzbrojujícími svědky pokoje, jenž pochází od Krista. Amen.

4. října 2026 * 27. neděle v mezidobí

VSTUP

R: Učiň mě, Pane, nástrojem,
ať stále zářím pokojem a s
láskou, Tvou svatou láskou ať
přicházím v srdci svém
k lidem všem.

1. Kde dusí nenávist, ať lásku
vnáším, kde tiskne bezpráví, ať
křivdy snáším, ať smírem
spojuji, kde dělí hádky, ať pravdou
přemáhám omyl a zmatky.

2. Ať vírou postavím hráz
pochybnostem, ať propast
zoufalství překlenu mostem, kde
vládne temnota, ať světlo křesám,
se všemi smutnými ať v Tobě
plesám.

3. Požehnej, Pane můj, mé snaze
přímé, víc než být potěšen chci
těšit jiné, víc než být pochopen,
druhé chci chápat, víc než být
milován, chci lásku dávat.

4. Kdo dává, dostává, mnohem
víc přijme, kdo ztrácí, nalézá sebe
i jiné, kdo bližním odpouští, sám
milost pozná, ba ani smrt mu
víc nebude hrozná.

ÚKON KAJÍCNOSTI

*Pane Ježíši, často chceme, aby se
nejdřív změnili druzí. Ty nás ale
učíš, začít u sebe.*

*Pane Ježíši, někdy se držíme své
bolesti tak pevně, že už v ní není
místo pro odpouštění. Dej nám
odvahu opustit to, co nás svazuje.*

*Pane Ježíši, i ve vztahu k církvi si
mnozí z nás nesou bolest, zklamání
nebo hněv. Prosíme Tě, uzdravuj,
co bylo zraněno, a veď nás cestou
pravdy a smíření.*

ŽALM

**Blaze každému, kdo se bojí
Hospodina.**

PŘED EVANGELIEM

**R: Lásku neuhasí ani
velké vody a řeky ji nezaplaví.**

1. Polož mě jako pečeť na
své srdce, jako pečeť na své ramě,
neboť silná jako smrt je láska,
nezlomná jako podsvětí její vášeň.

2. Výheň její je sám oheň, plamen
to Hospodinův. Zátopy vod
nemohou uhasit lásku a proudy
řek ji neodplaví.

OBĚTOVÁNÍ

Buď veleben, ó Pane můj, nejvyšší
Králi, vše ať zní k chvále tvé.

Za dary dík z tvé dlaně otcovské.

Za slunce zář, co dává radost
všem, tisíce hvězd na nebi
jiskřivém.

Za větru zpěv i mlhu podzimní, za
vodu čistou teď můj dík ti zní.

Za ohně svit, co noci tmu zahání.

Těž, Pane, dík, za zemi mateřskou,
za plodů dar, co na ní vyrostou.

Že hýčká dál a živí děti tvé.

Tvé děti když stále v lásce
zůstanou, sám nejvyšší jim
budeš korunou.

Buď veleben, ó Pane můj, nejvyšší
Králi, vše ať zní k chvále tvé.

Za dary dík z tvé dlaně otcovské.

K PŘIJÍMÁNÍ

1. Když obracím tvář k nebi,
a srdce spínám v písni chval,
vnímám dobrotu a bezbřehou
lásku, s níž ses mi zcela, Bože, do
rukou dal.

2. Nehodná střípků daru spásy,
k srdci Tvému přicházím,
šťastně vzhlížím k slunci
Tvé krásy, vděčná za milost,
že smím Pane žít.

**R: Jen chválím, jen chválím,
jsi můj Bůh, Stvořitel můj.
Jen chválím, jen chválím,
jsi můj Král.**

3. Kdo jen jsem, že smím
Tě chválit. kdo jen, Pane, jsem, že
smím mít Tvé svaté tělo a krev jak
cestu, jež mě s láskou vede až před
tvůj trůn.

4. Víím, že nemohla bych přijít,
ani zpívat píseň chval, kdybys
neměl tak obrovskou lásku,
s níž jsi v bolestech za mě umíral.

1. Chválím slávu Tvou, můj Králi,
toužím s Tebou kráčet dál.
Léčíš vždy slovem svým mé rány,
blízkost Tvá mi dává pevně stát.
S Tebou zůstat smím, jen Ty
jsi Pánem mým.

**R: Ty jsi můj štít, můj Král,
moje píseň, co tak krásně zní,
můj úkryt, má skála. V
mé nouzi přicházíš,
jsi spása má.**

2. Já víím, můžu žít z Tvé lásky,
chráníš mocí svou mé pády.
Radostí jsi mou, zpívám
chválu svou.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

*Pane Ježíši,
právě jsme Tě přijali a pozvali do
svého srdce. Ty znáš všechno, co si
neseme. I to, o čem před nikým
nemluvíme.*

*Znáš naše zranění. Znáš naši
bolest. Znáš lidi, na které se nám
nechce ani pomyslet.*

*Znáš i naše chyby. Slova, která
jsme neměli říci. Slova, která jsme
vyslovit měli, ale nikdy jsme tak
neučinili. Vztahy, které jsme
nechali pomalu umírat.*

*A přesto k nám přicházíš. Ty
nečekáš, až budeme dokonalí.
Chválíme tě Ježíši, protože tvoje
lásky je bezmezná. Ty odpouštíš
jako první, ale také dáváš sílu,
abychom i my odpustili. Otevíráme
se Tvé Milosti – Tvému Duchu,
který přetváří naše srdce. Zveme Tě
do všech situací našeho života, do
našeho rozhodování a jednání.
Ježíši - důvěřuji Ti.*

Amen.

ZÁVĚR

1. Chválu vzdejte Hospodinu,
protože je dobrý...

...jeho milosrdenství je věčné!

Chválu vzdejte Bohu bohů...

Chválu vzdejte Pánu pánů...

Jedině On koná veliké divy...

**R: Jako vysoko je nad
zemí nebe, tak se nad námi Tvé
milosrdenství klene.**

2. Zemi na vodách překlenuj
oblohou, učinil veliká světla,
Slunce, aby vládlo ve dne, měsíc
a hvězdy, aby vládly v noci.

3. Když jsme byli poníženi
rozpomněl se na nás a vyrval nás
naším protivníkům. Veškerému
tvorstvu dává pokrm, chválu
vzdejte Bohu nebes.

Začni, kde jsi

Odpuštění není slabost.

Je to **rozhodnutí.**

Dnešní neděle je v naší diecézi **Nedělí smíření**. Navazuje na příběh blahoslavených Jana Buly a Václava Drboly a jejich schopnost odpustit i tváří v tvář nespravedlivému soudu a mučení.

Proto dnes chceme prosit o odvahu odpustit, požádat o odpuštění a udělat další krok ke smíření i v našich vztazích. Brněnský biskup Pavel k této myšlence zve i prostřednictvím projektu **Začni, kde jsi**, který nabízí konkrétní tipy a inspiraci, jak najít sílu a prostor pro nový začátek, vnitřní svobodu a psychickou pohodu. Pomoc a inspirativní příběhy najdete na webových stránkách www.zacnikdejsi.cz.

Součástí projektu je také možnost napsat dopis o své bolesti, křivdě nebo odpuštění – fyzicky je možné tyto dopisy odevzdat do schránky v katedrále nebo využít na dálku prostřednictvím webových stránek tohoto projektu. Za všechny tyto pomyslné vzkazy a dopisy bude každou první neděli v měsíci vždy v 10:30 hodin v katedrále na Petrově sloužena mše svatá

A ODPUSTĚNÁM NAŠE VINY: pro své nevýslovné milosrdenství, pro nesmírné utrpení svého Syna a na přímlovu a pro zásluhy nejsvětější Panny Marie a všech tvých svatých.

JAKO I MY ODPOUŠTÍME NAŠIM VINÍKŮM: a protože nedokážeme odpustit úplně, nauč nás, Pane, odpouštět zcela, abychom pro tvou lásku dokázali opravdu milovat své nepřátele a zbožně se za ně modlit, abychom nikomu neodpláceli zlým za zlé a snažili se pro tebe pomáhat všem

Svatý František, Výklad modlitby Otče náš.